

Březen

Divadelní zpravodaj >>> 108. sezóna 2017/2018

PERSEUS A MEDÚZA 21. STOLETÍ

OHLEDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU

TANČÍRNA K POCTĚ 100. VÝROČÍ VZNIKU REPUBLIKY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA ★ GRAND FESTIVAL SMÍCHU 16 MLÁDEŽI DO 15 LET NEPŘÍSTUPNÉ!
BONUS! LZE UPLATNIT BONUS U ABONENTEK

Březen

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	18:00	KISS ME, KATE	KONEC 20:40	N
PÁTEK	2.	19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50	Q
SOBOTA	3.	18:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 20:40	ZADÁNO
NEDĚLE	4.	19:00	B. Smetana / LIBUŠE		
Nejvýznamnější česká slavnostní opera zkomponovaná k otevření Národního divadla v Praze. Režie M. Otava a T. Pilař. Divadlo J. K. Tyla, Plzeň / Pardubické hudební jaro 2018					
PONDĚLÍ	5.	10:00	W. Russell / VÝLET		ŠK
Hiphopová komedie o třídě plné „darebáků“. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
ÚTERÝ	6.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KONEC 21:00	A
STŘEDA	7.	19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50	M
ČTVRTEK	8.	19:00	KALIBŮV ZLOČIN	KONEC 21:35	K
PÁTEK	9.	10:00	TANČÍRNA	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	H
SOBOTA	10.	19:00	TANČÍRNA	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	11.	19:00	TANČÍRNA	II. PREMIÉRA	P2
ÚTERÝ	13.	19:00	TANČÍRNA		F
STŘEDA	14.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	B
ČTVRTEK	15.	19:00	TANČÍRNA		C
PÁTEK	16.	19:00	KRYŠTOF – JENOMPÍSNIČKYTOUR 2018		
SOBOTA	17.	18:00	KALIBŮV ZLOČIN	KONEC 20:35	T

NEDĚLE	18.	19:00	J. DiPietro / FAMÍLIE	EPILOG 	
Komedie přibližující vztah dvou odlišných generací. Hrají L. Rous, C. Mayerová, M. Vávra, A. Krejčíková a další. Režie J. Herz. Divadlo Na Fidlovačce, Praha					
PONDĚLÍ	19.	19:00	P. I. Čajkovskij – D. Záboj / SPÍČÍ KRASAVICE		
Pohádkový balet s živým orchestrem v nové inovativní formě. Režie D. Záboj. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec / Pardubické hudební jaro 2018					
ÚTERÝ	20.	19:00	E. Taylor / PARDON ME, PRIME MINISTER – Co takhle ke zpovědi...		
Představení pořádané Lions Clubem Pardubice, jehož výtěžek bude věnován na charitativní účely. Komedie, v níž sídlo anglického premiéra na Downing Street 10 zasáhne rodinná bomba. V hlavní roli P. Nárožný. Režie V. Strnisko. Agentura Harlekýn, Praha					
STŘEDA	21.	9:30	P. Stebbings – P. Smith / MY SISTER SYRIA		ŠK
		12:30	Thriller inspirovaný migrační krizí a terorismem. Režie P. Stebbings. TNT Theatre Britain		
		19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50	R
ČTVRTEK	22.	10:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KONEC 12:00	ZADÁNO
		17:30	TANČÍRNA		S
SOBOTA	24.	18:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 20:30	G
NEDĚLE	25.	19:00	J. Jiráň – M. Kořínek / CARMEN Y CARMEN	EPILOG 	
Procházka známou operou, která se však ještě za střízliva změnila ve zběsilý úprk. V titulních rolích D. Pecková a B. Hrzánová. Režie J. Jiráň. Agentura Camerata, Praha					
PONDĚLÍ	26.	8:30	V. Peška / KÁŤA A ŠKUBÁNEK		ŠK
		10:30	Veselé i napínavé příběhy dvou nerozlučných kamarádů. Režie V. Peška. Divadlo D5, Praha		
		19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD		
E. Balzerová ve slavné komedii. Režie J. Kališová. Filmová a divadelní agentura, Praha					
ÚTERÝ	27.	17:00	RASPUTIN	KONEC 19:50	L
STŘEDA	28.	19:00	W. Allen / MOCNÁ AFRODÍTĚ		Q
Komedie, jejímiž hrdiny jsou vcelku obyčejní lidé, do jejichž života fatálně vstoupí láska. Hrají Z. Kupka, T. Dočkalová, V. Fialová a další. Režie V. Štěpánek. Divadlo pod Palmovkou, Praha					
ČTVRTEK	29.	18:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 20:30	X
PÁTEK	30.	19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50	E
SOBOTA	31.	18:00	TANČÍRNA		U

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	3.	19:00	T. Dianiška / ZVRHLÁ MARGARET		
Příběh z divokých časů, kdy bylo ještě LSD legální. Hrají L. Krobotová, T. Kobr a V. Neužil. Režie A. Petrželková. A studio Rubín, Praha					

NEDĚLE	4.	19:00	A. Gavalda / A TAKOVÁ TO BYLA LÁSKA... 3D verze románu, který konfrontuje dva rozdílné pohledy na lásku, věrnost, manželství. Účinkují V. Hollá a Z. Černín. LiSTOVÁNÍ		
ÚTERÝ	6.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ	KONEC 21:10	BONUS!
ČTVRTEK	8.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE	KONEC 20:45	C2
PÁTEK	9.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50	E1
ČTVRTEK	15.	19:00	PALETÁCI Zábavné improvizční hry na diváky zadaná témata. Přijďte si zlepšit náladu.		
SOBOTA	17.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE	KONEC 20:45	E2+H2
PONDĚLÍ	19.	9:00	D. Bartůňková / KAŠPÁREK A DRAK 10:30 Pohádkový příběh plný písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		ŠK
		19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	
ÚTERÝ	20.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
PÁTEK	23.	20:00	SABRAGE Koncert pardubické pop-rockové kapely, která slaví 7 let na české hudební scéně.		
NEDĚLE	25.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	KONEC 16:10	→
PONDĚLÍ	26.	19:00	R. Schimmelpfennig ČTYŘI SVĚTOVÉ STRANY Moderní podoba mýtu o přitažlivé Medúze, která svou krásou přináší smrt. Hrají P. Janečková, V. Malá, J. Musil a R. Žák. Režie N. Závodský. INprojekty	📎 str. 18–19	PREMIÉRA
ÚTERÝ	27.	10:00	ČTYŘI SVĚTOVÉ STRANY		ŠK
		19:00	NO A? 15		
			Volná improvizace vznikající přímo před diváky. Improvizační skupina NO A? S. Babčákové		
ČTVRTEK	29.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50	C1

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	16.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KLADNO	
ÚTERÝ	20.	19:00	OTHELLO	CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
PÁTEK	23.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KOLÍN	
STŘEDA	28.	19:00	KISS ME, KATE	JABLONEC NAD NISOU	

PREMIÉRA:

P. Abraham / TANČÍRNA

🔗 str. 8–9

Taneční sál jako místo, kde se lidé setkávají, seznamují, baví, touží, hledají sami sebe, milují i nenávidí a kde se protínají jejich osudy s českými i světovými dějinami. Tanec k počtům 100. výročí vzniku Československé republiky. Tanečně-herecká inscenace čerpá koncepci a motivy ze slavného filmu režiséra E. Scoly „Le Bal“. Režie P. Novotný.

DÁLE HRAJEME:

K. V. Rais – B. Vrbský – B. Rychlík KALIBŮV ZLOČIN

Podkrkonošský thriller s hudbou J. Pavlici. Vesnické drama o tom, jak se dobrušedný a mírumilovný člověk může stát obětí i vrahem. V hlavních rolích M. Němec, R. Chvalová, J. Ondrušková a M. Mejzlík. Režie B. Rychlík.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech partnerských párech ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE 🔗 str. 20

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písničkářem M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu, jehož děj se odehrává v provinčním divadle v Baltimoru 40. let minulého století. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru, jehož problémy má vyřešit angažmá uklížečky. Hrají P. Janečková, L. Špíner, J. Ondrušková, P. Borovec a O. Kraus j. h. Režie D. Šiktanc.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer

V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kulturního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

V. Hradská / COMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destinové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

P. Barz / MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

Koncertní hra o nikdy neuskutečněném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela, která s vtipem navozuje představu, jak by jejich shledání mohlo probíhat. V hlavních rolích J. Kalužný a T. Lněnička. Režie M. Tarant.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

W. Shakespeare / OTHELLO

Příběh vášni, ve kterém dáblské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. V hlavních rolích M. Němec, V. Čermák Macková j. h. a L. Špíner. Režie P. Kracik.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Čermák Macková j. h., J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

M. ŠKOROVÁ A P. BOROVEC, MEZI NEBEM A ZEMÍ, FOTO L. ŠKOKAN

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	14.	19:00	D. Lindsay-Abaire – J. Tesori / SHREK	str. 24
Muzikálová show slibující velkolepou podívanou pro všechny věkové kategorie. Režie R. Štolpa.				
NEDĚLE	15.	15:00	SHREK	str. 24
PÁTEK	20.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	
Benefiční představení Národní rady osob se zdravotním postižením ČR, jehož výtěžek bude věnován handicapovanému E. Pecháčkovi.				
PÁTEK	27.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	DERNIÉRA

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	14.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ	DERNIÉRA
ČTVRTEK	26.	19:00	OPRAVDOVÝ BIGBEAT	
Koncert kapel Saville Row a Simulantenbande vrátí diváky do zlaté éry bigbeatu – do 60. let minulého století, do doby, kdy muzika skupin Beatles, Rolling Stones, Kinks, Yardbirds a dalších měnila svět. Pardubický bigbeat včera a dnes				
NEDĚLE	29.	15:00	T. Kraucher / POHÁDKY NA DOBRÝ DEN	
Dvě pohádky v jedné: O veverce a Napucánkovi (jak červík z lískového oříšku napálil chamtivou veverku) a O mlsné princezně (jak Honza Hlad napravil nenasytnou princeznu). Režie T. Kraucher. Divadlo Pohádka, Praha				
		17:00	POHÁDKY NA DOBRÝ DEN	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ANKETU O NEJOBLÍBENĚJŠÍ HERCE ROKU 2017 OVLÁDLI PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER

V pátek 16. února se v historické budově Východočeského divadla uskutečnil **Divadelní bál**, který je spolu s následným Reprezentačním plesem města označován za vrchol pardubické plesové sezóny. Hosté našeho bálu si plnými doušky užívali nejen tance na jevišti a jedinečné plesové úpravy obou foyer a především hlediště, kde slavnostně vyzdobené stoly nahradily sedadla, ale také tradičně bohatého programu, jehož nedílnou součástí bylo vyhlášení s napětím očekávaných **výsledků divácké ankety o nejoblíbenější pardubické herce roku 2017**.

Na pomyslný herecký trůn se už po jedenácté ve své kariéře usadila **PETRA JANEČKOVÁ**, jež si nejvíce diváků získala hlavními rolmi v muzikálu Kiss me, Kate a komedii Mezi nebem a zemí. Na druhé místo se po třech předchozích vítězstvích v řadě posunula **Martina Sikorová** a třetí místo patří **Jindře Janouškové**, kterou nedávno ocenila i Herecká asociace, když ji zařadila do širší nominace na Cenu Thálie 2017.

(VIZ TEXT NA STR. 17 – POZN. RED.)

Jubilejní desátý titul nejoblíbenějšího herce roku získal **LADISLAV ŠPINER**, jenž své příznivce v loňském roce zaujal především svým výkonem v titulní roli Rasputina. Na druhé místo diváci vynesli **Milana Němce**, jehož od první pozice dělilo jen několik málo hlasů, a třetí příčku divácké oblíbenosti obsadil **Petr Borovec**, který se od svého nástupu do pardubického angažmá objevuje v top trojici celkem pravidelně.

Nejoblíbenější herci roku 2017 kromě dárků od divadla obdrželi také šek věnovaný Nadací Lenky a Romana Šmidberských a speciálně pro tuto příležitost vyrobený šperk od firmy Lejhanec, klenoty – hodiny.

Vyhlášen byl také ABSOLUTNÍ VÍTEŽ ANKETY s nejvyšším počtem diváckých hlasů, jímž se stala PETRA JANEČKOVÁ, kterou odměnila přímo Herecká asociace, jež výherkyni věnovala obrázek Adolfa Borna.

Fotogalerii z Divadelního bálu si můžete prohlédnout na webových stránkách divadla www.vcd.cz. RaS

TANČÍRNA

BUDE PŘÍBĚHEM VELMI SUBJEKTIVNÍM, ŘÍKÁ PETR NOVOTNÝ

Povídání s herečkami **Tančírny** a autorem libreta, režisérem **PETREM NOVOTNÝM**, píšícím pod pseudonymem Petr Abraham, vznikly přesně čtyři týdny před premiérou. To je období, kdy bývá většina situací naaranžována, herci už něco o hře vědí, je jim jasný styl a žánr. A zároveň se dostávají pochybnosti – to je fáze, která se vždy neodvratně dostaví s blížící se premiérou. S příchodem kostýmů, paruk a masek, tedy v generálních zkouškách, se herci vždy uklidní, protože jejich figury dostávají jasné kontury, všechno kolem má smysl a tak nějak logicky do sebe zapadá. V případě **Tančírny** si představme všechny pochybnosti násobené deseti, protože v této inscenaci, v níž herci používají jenom pohyb, gesto, mimiku, kdy se situace zahrájí a zatančí téměř beze slov, si zatím nikdo neumí představit, jestli divák všechno správně rozklíčuje a pochopí. Ale na zkoušce není čas na váhání, pochybování, celé čtyři hodiny všichni zkouší. Osmnáct lidí je v pohybu, právě se připravuje nová choreografie...

Asistentka choreografky Petry Parvoničové Kateřina Steinerová pouští hudbu – píseň Chytla jsem na pasece motýlka – a názorně ukazuje každý krok, u toho používá dost neobvyklá slova, pod kterými si ale herci ukládají do paměti každý pohyb: kladívko, motýlek, bučky, Helenka, pártý, vlaštovka, dopředu a dozadu a najdi svého kamaráda. Dvě hodiny práce se nakonec přetaví do dvouminutové choreografie!

Petre, jak jsi přistupoval k dějinám, jež hrají významnou roli v Tančírně, kterou zkoušíme při příležitosti stého výročí vzniku republiky?

Měl jsem na to svou metodu – mám doma tři důležité knihy: jednu speciálně o všech prezidentech České republiky, jednu o sto letech české státnosti a třetí je obecně o historii 20. století. Vždy jsem si načetl jednu kapitolu dějin, ve všech třech knihách, aniž bych měl v té chvíli na věc nějaký názor. Nechal jsem na sebe informace působit a kupodivu se vždycky povedlo, že to množství materiálu mi zarezovalo v hlavě, ale jenom nějakým zábleskem. Nebylo to tak, že bych se snažil popsat konkrétně nějakou situaci, ale najednou jsem měl pocit, že jsem schopný pomoci určité skici či fotografického reflexu zareagovat na materiál, který jsem měl v hlavě. To, co divák uvidí na jevišti, není zápis faktů, jsou to dojmy. Myslím si, že to jsou záblesky emotivní paměti, ne příliš intelektuální. (SMÍCH) Snažil jsem se evokovat situaci, kterou prožívá člověk, který ji zažil, ale po čase si pamatuje jenom nějaké trosky, jež dokonce nejsou příliš v souvislostech, nemají začátek ani konec, jsou to jenom silně emotivní vzpomínky, které se uložily do paměti. Takhle jsem pracoval až do období, které jsem už osobně zažil. Tam se to pak ve mně začalo dost „prát“, protože jsem už musel zaujímat mravní postoje sám za sebe. A někdy se mi do jistých situací ani nechtělo, protože jsem neměl pocit, že jsem se zachoval tak, jak bych chtěl. Jsou to příběhy niterné a intimní, které se mi ani nechtělo zveřejňovat. Od momentu 50. let, která si pamatuji jako dítě, až do dneška jsou vzpomínky daleko více cenzurované, procezené cedníkem nemilosrdné mravní války, kterou jsem v sobě zažíval. Někde, nebudu říkat kde, jsem psal už jenom o sobě, o svých problémech, o něčem, s čím

jsem se dodnes nevyrovnal. Ale herci vědí, které situace hrají o mně a mé rodině. Myslím, že divák nebude z Tančírný odcházet poučen, co se stalo za sto let s českým národem, ale měl by mít pocit, že mu někdo vyprávěl vzpomínky na svůj život. Je to příběh velmi subjektivní.

Nedílnou součástí inscenace je hudba, která také prochází dějinami naší republiky. Jak jsi ji vybíral? Použil jsi slágry nejtýpičtější pro tu kterou dobu, nebo jsou to zase tvoje vzpomínky?

Já ani nevím, ale asi nepřesnější je, že jsou to moje vzpomínky, útržky mé paměti... Ale celé je to založené na existenci YouTube a Googlu. (SMÍCH). Bez nich bych to nedal dohromady, protože jsem si nikdy nepamatoval, jak se která píseň jmenuje, jenom jsem si prozpěvoval kousek refrénu. Když jsem do vyhledávače zadal čtyři slova, vyskočila na mě celá píseň. Při psaní libreta mi u všech situací v uších zněla nějaká píseň, a někdy ani nebyla typická pro tu dobu. Jde o reflexi, nikoli zápís. Jsou to fotografické momentky lidských osudů. Fotograf se snaží situaci nafotit tak, aby zachytil její vnitřek, to, co je na ní nejdůležitější. Není to kontinuální popis. Jsou to skici, kresby tužkou, které nejsou ani vystínované. Já o postavách nevím všechno, vidím je v určité chvíli, která něco vypovídá o daném dějinném okamžiku. Když jsem Tančírnu začal zkoušet, zjistil jsem, že na divadle vzniká nová, lepší situace, ve větší zkratce, která na diváky víc zapůsobí. Takže spousta textu takzvaně „padla pod stůl“. A další fáze nastala, když „nakráčela“ hudba spolu s choreografkou, spousta mých věcí pak také odpadla, protože už byly zbytečné – hudba s tancem je samy přínosy.

U této taneční inscenace smekám klobouk před herectvím. Každá scéna má u nás minimálně jeden tanec, který tvoří jakousi její základnu. Teď už vím, proč by Tančírnu nemohli dělat tanečníci, které mám sice moc rád, ale oni disponují jiným druhem talentu než herci – ti do inscenace přinesou potřebný herecký výraz. Herci jakoby mimochodem ze sebe vydávají příběhy. Když na komkoliv spočineš pohledem a půjdeš s ním jeho tancem, bude tě to bavit, protože jde o historku, konkrétní příběh.

A co na této práci nejvíce baví herečku PETRU JANEČKOVOU?

Nejvíce mne na tom baví pohyb, který mám moc ráda a ke kterému se vracím ne na „stará“, ale na bolavá kolena. (SMÍCH)

Herci mají cvičenou paměť na texty, v této inscenaci je ale důležité pamatovat si choreografie... Je to pro herce složitější?

Je to jiný druh paměti, já ji mám naštěstí vytrénovanou, protože jsem skoro dvacet let jezdila na taneční kurzy, na JAMU jsme měli balet, jazz dance, modernu... Dlouho jsem ji teď však nepotřebovala, tak je to trochu těžší. Docela složité je, že režisér nám předloží situaci, kterou musíme vyjádřit, ale nemůžeme si pomáhat slovem, jednáme jenom pohybem, tancem, gestem.

Důležité tedy je okamžitě nabízet, při takto autorské tvorbě musí režisér okamžitě vidět výsledek, aby věděl, co je třeba zkrátit, naopak prodloužit, udělat jinak. Ale musím říct, že všichni herci do toho jdou naplno a s energií.

DÁŠA NOVOTNÁ k tomu dodává...

Mě na tom baví to, že se hýbeme. S choreografkou Petrou Parvoničovou je radost dělat, ona je obrovský tajfun plný nápadů. Sice nejsem rodilý tanečník a trochu dělá mi to učení trvá, ale když si to „ukotvím“, už to tam bude. Trochu se jen bojím, jestli se diváci zorientují v historii, ale třeba je to tím, že zatím nemáme čínoherní situace s tanečními dokonale propojené. Ještě je však dost času na zkoušení, abychom vše doladili.

Vedle herců na inscenaci spolupracuje jeden „profí“ taneční pár: MONIKA NĚMCOVÁ a Petr Cervený v alteraci s Michalem Lavrovíčem.

Monika působí v našem divadle už mnoho let, co nyní říká na Tančírnu, na níž participuje i jako asistentka choreografie?

Tančírnu miluji ve všech podobách, viděla jsem inscenaci i film. Je pro mě tedy splněným snem. A navíc mám moc ráda historii, z dějeписu jsem dokonce maturovala. Proto mě moc baví vyjadřovat historii tím, co mi je nejbližší, tedy pohybem. Jde o průřez všemi tanečními styly, které jsme si za ta léta v divadle vyzkoušeli, a ještě ke všemu se skvělou choreografkou, která je podle mě momentálně u nás nejlepší. Když jsem Tančírnu viděla v podání Divadla Radka Brzobohatého, překvapilo mě, jak rezonovala napříč generacemi. Kdysi jsme tady dělali čistě pohybové představení Maska, které se stalo divácky nejoblíbenějším v sezóně, což potvrdilo, že k pochopení děje jsou slova zbytečná.

Jak jsem již řekla na začátku – nadšení střídají pochybnosti, bez kterých se ale nelze dobrat dobrého výsledku. Věřím, že ty čtyři týdny, které mají herci před sebou, plně využijí, protože chuti a energie mají na to dost. JaU

M. NĚMCOVÁ S P. ČERVENÝM A M. LAVROVÍČEM NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE TANČÍRNU, FOTO J. SEJKORA

LETOŠNÍ GRAND FESTIVAL SMÍCHU ROZDAL OSM CEN!

Poslední lednový týden patřil ve Východočeském divadle tradičnímu **GRAND Festivalu smíchu** – soutěžní přehlídce nejlepších komedií, které vznikly v předešlém roce na jevištích českých divadel. V hlavním programu pardubického týdne smíchu diváky opět čekalo sedm komedií, které soupeřily o titul Komedie roku 2017. Další vynikající komediální představení mohli zájemci zhlédnout v doprovodné části, v prologu a epilogu festivalu (jenž i v březnu zve na poslední dvě inscenace). Celkem festival nabídl 27 komediálních titulů!

Soutěžní komedie hodnotila **odborná porota**, která letos zasedala ve složení: recenzentka a předsedkyně činoherní komise Cen Thálie **Jana Paterová**, publicistka a dramaturgyně Divadla v Dlouhé **Karola Štěpánová**, kritik a dramaturg ČT **Zdeněk A. Tichý**, režisér

a překladatel **Jaromír Janeček**, jenž nahradil původně avizovaného překladatele Michala Zahálku, který svou účast na festivalu bohužel musel kvůli náhlému onemocnění odřeknout, a dramaturg Městského divadla Brno a pedagog JAMU **Miroslav Ondra** (v letech 2006 až 2007 se festivalu účastnil jako člen studentské poroty).

Alternativou odborné poroty byla stejně jako v minulých ročnících **studentská porota**, kterou tentokrát tvořily čtyři mladé dámy: **Tereza Blažková** a **Kristýna Plešková** z Masarykovy univerzity Brno (divadelní věda), **Marie Kopecká** z Univerzity Pardubice (historicko-literární studia) a **Tereza Košťálová** z Univerzity Palackého v Olomouci (divadelní věda).

A v neposlední řadě své neméně důležité hlasy odevzdávali samozřejmě i sami diváci.

Festivalové ceny byly pak slavnostně rozděny v pondělí 29. ledna v rámci závěrečného Galavečera smíchu, který pod režijní taktovkou **Jana Břichčína** uváděli **Miroslav Hanuš** a **Jana Ondrušková**. Program večera opět snímala Česká televize, která ho poté v posunutém přímém přenosu odvysílala na programu ČT art (ke zhlédnutí je stále k dispozici v archivu na webu ČT). Vedle tradičních festivalových cen – **Komedie roku**, **Ceny odborné a studentské poroty**, **Cena diváků** a **Ceny za nejlepší herecké výkony** – byla posedmě v historii festivalu udělena také **Cena Genia smíchu**, která je oceněním za mimořádný přínos v herečtví, režii či jiné oblasti divadelnictví komediálního žánru. O držiteli této ceny, jejíž název je odvozen od sochy Genia sochaře Bohumila Kafky umístěné v průčelí historické budovy Východočeského divadla, rozhoduje akademie složená z kritiků, režisérů, divadelních publicistů a teoretiků. Jejimi předchozími laureáty jsou Jiří Suchý, Lubomír Lipský, Jan Borna, David Drábek, Jan Vodňanský a Ivan Trojan. Ocenění doprovází cena v podobě každoročně nově realizované plastiky sochařky Kláry Klose.

Novinkou 18. ročníku bylo předávání **Ceny za nejlepší režii**. „Na většině festivalů se obvykle odměňují divadla a herci, přitom za každým dobrým hereckým výkonem, za výběrem a realizací inscenace stojí režisér. Jeho vize, akcentace tématu a použité výrazové prostředky jsou nezaměnitelné zejména u komediálního žánru. Novým oceněním jsme proto chtěli oboru režie vyjádřit náležitý respekt,“ odůvodnila navýšení festivalových cen dramaturgyně **Jana Uherová**.

RAŠ

B. POLÍVKA S CENOU GENIA SMÍCHU 2018. FOTO M. KLÍMA

VÝSLEDKY 18. ROČNÍKU FESTIVALU

KOMEDIE ROKU 2017

Sue Townsendová / TAJNÝ DENÍK ADRIANA MOLEA VE VĚKU 13 A ¾

Úprava a režie **Miroslav Hanuš** Divadlo v Dlouhé, Praha

FOTOGRAFIE: SPÉLDA

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

KAMILA SEDLÁROVÁ v roli Dawn
v komedii **VINCENC** v režii Petra Štindla
Klicperovo divadlo Hradec Králové

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

PETR ŠTĚPÁN jako Ing. Bohumil Plánovský, Ph.D.
v komedii **DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ**
v režii Hany Burešové Městské divadlo Brno

CENA ODBORNÉ POROTY

René Levínský
DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ
Režie **Hana Burešová**
Městské divadlo Brno

CENA ZA NEJLEPŠÍ REŽII

HANA BUREŠOVÁ za režii komedie
DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ
Městské divadlo Brno

CENA STUDENTSKÉ POROTY

Natálie Kocábová / **POHŘEB AŽ ZÍTRA**
Režie **Daniel Hrbek**
Švandovo divadlo na Smíchově, Praha

KOMEDIE DIVÁKŮ

Jiří Janků – Petr Svojtka
60'S ANEB ŠEDESÁTKY
Režie **Petr Svojtka**
Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha

CENA GENIA SMÍCHU 2018 – BOLESLAV POLÍVKA

za neutuchající sílu komediálního talentu s přihlédnutím k postavě Burkeho v kultovním představení komedie Podivné odpoledne dr. Žvonka Burkeho

LETOŠNÍ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

VE FOTOGRAFIÍCH MICHALA KLÍMY

PŘEDSKOKANEM FESTIVALU BYLA I LETOS KULIČKÁDA SMÍCHU V MALÉ HALE TIPSPORT ARENY, DO JEJÍŽ SOUTĚŽE SE S VEROVU PUS-TILA I PETRA JANEČKOVÁ.

SOUTĚŽNÍ TÝDEN NA MALÉ SCĚNĚ PŘEDZNAMENALA TAKÉ PREMIÉRA ČESKO-FRANCOUZSKÉHO PROJEKTU S PÍSNĚMI KABARET: LÁSKA V PAŘÍŽI.

KAŽDÁ SOUTĚŽNÍ KOMEDIE MÁ SVÉHO PATRONA. KOLEGY Z DIVADLA V DLOUHÉ PŘIJELA PODPOŘIT DANA BATULKOVÁ, KTEROU NA JEVIŠTĚ UVEDL ZDENĚK RUMPÍK.

FESTIVAL JE PŘÍLEŽITOSTÍ K MILÝM SETKÁNÍM! S ROMANOU CHVALOVOU SI JEDNO TAKOVÉ UŽILA JANA HANUŠOVÁ, TANEČNICE A CHOREOGRAFKA, MANŽELKA HERCE MIROSLAVA HANUŠE.

FESTIVAL SI NENECHALA UJÍT ANI VILMA CIBULKOVÁ, KTEROU NEFOR-MÁLNÍM ROZHOVOREM DIVÁKŮM PŘIBLÍŽILA DAGMAR NOVOTNÁ.

FESTIVALOVÉ PUBLIKUM PŘIJELA POZDRAVIT TAKÉ DANA MORÁVKOVÁ, KTEROU PŘED DIVÁKY DOPROVODILA LÍDA VLÁŠKOVÁ.

CENU GENIA SMÍCHU 2018 SI V PŘEDSTIHU PŘEVZAL BOLESLAV POLÍVKA, JENŽ SE DÍKY SVÉ VYTÍŽENOSTI BOHUŽEL NEMOHL ÚČASTNIT ZÁVĚREČNÉHO GALAVEČERA SMÍCHU.

SVÝM HURŮNSKÝM SMÍCHEM A NĚKOLIKA VTIPY DIVÁKY I SVÉHO NEMÉNĚ VTIPNÉHO PŘEDŘEČNÍKA ALEXANDRA POSTLERA POBAVILA PAVLA TOMICOVÁ.

HERCI ŠVANDOVA DIVADLA SI ZA KOMEDII POHŘEB AŽ ZÍTŘA VYSLOUŽILI NEJEN DLOUHOTRVAJÍCÍ DĚKOVAČKU, ALE NAKONEC I CENU STUDENTSKÉ POROTY.

ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL PŘED ZRAKY DIVÁKŮ ZÁVĚREČNÉHO GALAVEČERA SMÍCHU PODĚKOVAL DRAMATURGYNI FESTIVALU JANĚ UHEROVĚ.

HLAVNÍ FESTALOVOU CENU OD MINISTRA KULTURY V DEMISI ILJI ŠMÍDA PŘEVZAL AUTOR HUDEBNÍHO NASTUDOVÁNÍ KOMEDIE Z DLOUHÉ MILAN POTOČEK A REŽISÉR INSCENACE A MODERÁTOR GALAVEČERA MIROSLAV HANUŠ.

PO ROZDÁNÍ VŠECH CEN MYŠLENKU GRAND FESTIVALU SMÍCHU CHVÁLIL TAKÉ PŘEDSEDA HERECKÉ ASOCIACE ONDŘEJ KEPKA.

FESTIVAL OČIMA ODBORNÉ POROTY

M. ONDRA. FOTO M. KLÍMA

Letošní již 18. ročník GRAND Festivalu smíchu se dá bez nadsázky považovat za dospěle vyzrálý. Odborná porota zhlédla sedm inscenací ze všech koutů naší divadelní republiky, a to ve velmi pestré žánrové paletě. Během nabitého týdne byly k vidění hudební retro komedie, konverzační komedie i situační komedie. I přes jednoznačné zaměření festivalu se v programu objevily kousky, které rozhodně nepřinesly jenom veselí a humor. Z některých černých komedií, dalo by se říci až tragikomedií, šel v závěru častokrát mráz po zádech a smích se měnil v zamyšlení i pláč.

Těžko říci, zdali šlo o náhodu, nebo přísný dramaturgický výběr, ale ani jedna z uvedených her nebyla starší třiceti let. Z pohledu tisíců let světové dramatiky by se tedy dalo s nadsázkou hovořit o dramatických „novinkách“. Ať už mluvíme o textech, které vznikly přímo pro dané divadlo (hra Natálie Kocábové **Pohřeb až zítra** ze Švandova divadla na Smíchově či crazy retro muzikál Jiřího Janků a Petra Svojtky **60 s aneb Šedesátky** z Městských divadel pražských – Divadla ABC), nebo hrách, které danou inscenaci uvedlo divadlo v české premiéře (Torben Betts: **Vincenc** Klicperova divadla Hradec Králové). O novince by se dalo hovořit i v případě inscenace „vědecké“ komedie René Levinského **Dotkni se vesmíru a pokračuj** Městského divadla Brno.

Ke slovu přišly také adaptace původně nedramatických textů. Dramatizace kultovní knihy Sue Townsendové **Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a ¾** Divadla v Dlouhé či divadelní podoba Formanova skvělého filmu **Hoří, má panenko!** v podání místního souboru Východočeského divadla. Z oblasti již několikrát ověřených textů přivezl soubor Komorní scény Aréna Ostrava inscenaci **Obraz** francouzské autorky Yasminy Rezy. Při sledování prvního festivalového představení si nelze nevzpomenout na jednu z nejlepších českých her – Stroupežnického **Naše furianty**. **Hoří, má panenko!** (VČD) nemá samozřejmě její stavbu a dramatické a literární kvality, ale v kresbě jednotlivých figurek, jejich vztahů a situací, v nichž se často neplánovaně ocitají, se jí daří vytvořit živý a vlastně

zcela současný obraz české společnosti. Herecké ztvárnění jednotlivých postav se pohybuje od jednoznačně načrtnutých typů až k téměř realistické drobnokresbě a dohromady skládá živou a v průběhu představení se proměňující pospolitost. Třešničkou na dortu je pak obsazení šestašedesátiletého herce Vlastimila Čaňka, který na jeviště přináší nejen věkovou autenticitu, ale také určitou míru patosu, jímž lze poměřovat pinožení ostatních postav.

Necelý rok po premiéře v Národním divadle Praha uvedlo Městské divadlo Brno komedii René Levinského z vědeckého prostředí **Dotkni se vesmíru a pokračuj**. Režisérce Haně Burešové se dokonce podařilo na jevišti zpodobnit vzdálený záhadný svět vědy, který se nám smrtelníkům zdá tak neproniknutelný, a současně vykreslit jednotlivé „vědatory“ velmi lidsky se všemi jejich slabostmi, obsesemi a libůstkami.

Divadlo v Dlouhé dovezlo dramatičtější slavné britské novely o strastech a slastech dospívání ve výsostně muzikálové podobě. **Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a ¾** je příjemná podívaná v ostrém retro stylu 80. let. K příběhu lehce vyšinuté rodiny Moleových vybral a přebásnil režisér Miroslav Hanuš tucet dobových hitů, které zaujmou nejen kongenialními texty, ale plně ukáží hudební vybavenost souboru. A to nejen v pěvecké rovině, ale též instrumentální. Soubor Klicperova divadla Hradec Králové na festivalu představil současnou britskou komedii **Vincenc** o neochotě poslouchat druhé, o netoleranci, o dávných ambicích a předsudcích, kterou nastudoval v české premiéře.

Hra Yasminy Rezy **Obraz** (Komorní scéna Aréna Ostrava) obsahuje několik témat, od vztahu k modernímu umění až ke vztahům mezilidským. Režisér Vojtěch Štěpánek sice zachoval lehkost a vtip textu, ale nešel

po textu přímočaře komediálně. Přesně vycítil, že pod pronikavým autorčiným pohledem na mužské slabosti se skrývá vážný pohled na cenu přátelství i na životní hodnoty vůbec. V této své interpretaci textu se mohl opřít o velmi dobré herce, Marka Císovského, Alberta Čubu a Josefa Kalužu. Razantní vztahová tragikomedie Švandova divadla na Smíchově **Pohřeb až zítra** plná energie, napětí a přímosti, s ostrým autentickým

jazykem jejích postav zaujala svou palčivou aktuálností. Inscenátoři se nebáli zdůraznit vyhořcenost situací kolem jedné zvláštní rodiny. Nápaditá scénografie spolu s vyrovnanými hereckými výkony oslovily diváky v sále i odbornou porotu. Celý festival zakončila rozverná muzikálová retrokomedie **60's aneb Šedesátky** z Městských divadel pražských. Autorská hudební komedie, i přes malinko zdlouhavý start, strhla diváky svou

nevázaností, hravostí a rozverností v hereckých výkonech i funkční scénografii. S velkou radostí pak musím konstatovat, že ani jedna z uváděných komedií nesahala k lacinému humoru, k bulvární a hrubé komice. Nemířily „pod pás“. Je tedy vidět, že se stále umíme pobavit inteligentním vtipem, vkusně a nepodbíživě.

Miroslav Ondra,
předseda odborné poroty

... A OČIMA STUDENTSKÉ POROTY

Vstup do dospělosti bývá podstatným zvratem v životě jedince. S přibývajícími zkouškami z dospělosti totiž přestává veškerá legrace a bezstarostnost a nastává krutá realita a letargie. Bohudík i na tyto životní kalvárie existuje jeden velmi účinný lék – humor. Jeho koňskou dávkou každoročně naordinovalo pardubickým divákům sedmáct ročníků GRAND Festivalu smíchu. Avšak s letošním rokem dohonil zub času i samotný festival, jenž sám překročil práh dospělosti. A tak bylo velice zajímavé pozorovat, jak se s touto krizí mladého věku dokázal skrze své tvůrce popasovat.

Zbraně, které dramaturgyně a láskyplná festivalová máma Jana Uherová použila proti prvním trudomyslným vráskám, byly liftingové naprosto odzbrojující. Programová struktura 18. ročníku GRAND Festivalu smíchu totiž na jednu stranu sice dospěla a přinesla současná společenská témata, jež spíše tíží, než těší, ale zároveň si ponechala uvolněnost, hravost a příjemný, inteligentní humor, jenž z těchto témat udělal zábavnou podívanou. Z tohoto důvodu bylo letos velice obtížné vybrat pouze jednoho vítěze, který by si převzal Cenu studentské poroty. Původních adeptů na toto význačné ocenění bylo v mém případě hned několik, neboť letošní ročník byl co do kvalitního provedení komedií opravdu silný a originální. Pro názornost mého nelehkého rozhodování jsem vybrala alespoň tři inscenace, na kterých laskavému čtenáři demonstruji svízelnou úlohu porotce.

Zahajovacího Černého Petra si vytáhl domácí soubor s původně filmovou komedií **Hoří, má panenko!** a i v této nevhodné pozici připravil pro další sou-těžní představení horké chvíle. Režisér Petr Novotný je velice zručným strůjcem jevištních příběhů, a proto dnes už legendární filmová látka neztratila přenesením na divadelní prkna Východočeského divadla ani zrno pelu ze své dokonalosti. A přestože Formanova všem velmi dobře známá předloha nedává inscenátorům příliš prostor pro vlastní výrazné, či dokonce opačné pojetí, tato inscenace přinesla mnoho zajímavých drobných

nápadů, jež krásně dokreslily absurdní atmosféru hasičského bálu i maloměstských charakterů. Jednotlivé figurky v podání pardubického souboru byly pečlivě vystavěné a s lehkostí zahranié. →

T. BLAŽKOVÁ, FOTO M. KLÍMA

Vedle velmi podařených výkonů Martina Mejzlíka, Milana Němce či Martiny Sikorové mě však nejvíce zaujal hostující Vlastimil Čaněk v úloze bývalého předsedy sboru Aloise Mádl. Jeho postava byla nejen roztomilá a vtipná, ale také dojemná. A především z ní dýchalo bájně čapkovské člověčenství. Za tento divácký zážitek panu Čaněkovi velice děkuji.

Uprostřed týdne zazářil **Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a 3/4** Divadla v Dlouhé. Tentokrát knižní předlohu přetavil režisér Miroslav Hanuš do zábavné retrokomedie pro celou rodinu. Nelehké životní peripetie pubertáka Adriana podal s lehkostí a bez dětského pitvoření Martin Matejka. Vedle hereckých zbraní disponuje Divadlo v Dlouhé také zbraněmi hudebními, které byly trefou do černého. Velkého úspěchu i odezvy se tak od diváků dostalo zejména populárním světovým hitům, jež velmi zdatně a především vtipně Miroslav Hanuš přetextoval. Vrcholem soutěžní sekce GRAND Festivalu smíchu se pro mě nakonec stalo sobotní představení Švandova divadla na Smíchově **Pohřeb až zítra**. Z původních obav se totiž vyklubala naprosto bravurně vystavená sarkastická černá komedie. Semínko úspěchu zasela už Natálie Kocábová svým textem, který se nebojí být nekorektní a ironicky glosovat současné politické a společenské jevy. Dramatička má zkrátka dar tnout do živého a ještě u toho být vtipná. Až groteskně pravdivou večeri pak zrežíroval Daniel Hrbek, jenž vytěžil také veškerý potenciál z celého hereckého obsazení. V neposlední řadě rovněž nelze nezmínit působivou a zároveň do detailu funkční výpravu Jozefa Hugo Čačka a skvělou hudbu Michaely Polákové.

Ve výčtu kladů nejen těchto vybraných představení, ale i dalších soutěžních komedií bych mohla nadále pokračovat, avšak blížíci se spodní okraj stránky mi to již nedovolí. Na závěr bych proto chtěla jen dodat, že soutěžní i doprovodný jubilejního 18. ročníku GRAND Festivalu smíchu mi nejen od smíchu prohloubil mé vlastní vrásky, ale také přinesl zajímavé náměty na přemýšlení. Co víc si tedy přát? Festival slaví a diváci se baví!

Tereza Blažková,
předsedkyně studentské poroty

M. KOPECKÁ, T. BLAŽKOVÁ, K. PLEŠKOVÁ A T. KOŠŤALOVÁ, FOTO M. KLÍMA

Členky studentské poroty nás na závěr festivalu potěšily moc milou básní, která také shrnuje pardubický týden smíchu a kterou si rozhodně nemůžeme nechat jen pro sebe...

V pondělí jsme zahájili,
domek starci podpálili.
Hoří, panenko moje,
zloděj bez lístku neexistuje.

V úterý jsme štěpili genom.
Začlo to octomilkou jenom.
Skončilo to u embrya,
celkově to bylo prima.

Po deníku Adriana Molea,
připadala jsem si jako moulá.
Dávali jsme žrádlo psovi
a s holkama zpívaly jsme
nechoď, láska bolí.

Vincenc byl kocour z předměstí,
stalo se mu velké neštěstí.
Dobrá trefa, těžký kámen,
s kocourkem je navždy ámen.

Já jsem já a ty jsi ty,
pánové zahráli nám na city.
Přijeli až z Ostravy
a všechny ženy dostali. Obraz.

V sobotu jsme zjistili,
že jsme špatně volili.
Imigranti jsou už všude,
pohřeb až zítra bude.

Na závěr pak o krok zpátky,
navštívili jsme šedesátky.
Hippie, sex a muzika,
trsali jsme z publika.

A teď už je to tady moje,
Švando, za nás - je to tvoje!

JINDRA JANOUŠKOVÁ BYLA OPĚT BLÍZKO CENĚ THÁLIE

Na konci ledna byly v Divadle Viola vyhlášeny **nominace na letošní Ceny Thálie**, které už pětadvacet let uděluje Herecká asociace a které budou slavnostně předány 24. března v Národním divadle. Na tiskové konferenci slovo dostali předsedové jednotlivých porot – Jana Paterová za činohru, Zbyněk Brabec za operu, Roman Vašek za balet a jiné tanečně-dramatické žánry a Zdeněk Barták za muzikál, operetu a jiné hudebně-dramatické žánry, aby zdůvodnili své nominace a ocenili výkony nejen 24 nominovaných umělců, ale také upozornili na skvělé jevištní výkony umělců v tzv. širších nominacích.

A právě do širší nominace byla vybrána **JINDRA JANOUŠKOVÁ** za ztvárnění role Ines v komedii **Tříkrát život**, kterou nastudoval režisér Milan Schejbal. Jindra se tak už podruhé přiblížila těmto významným hereckým oceněním, v roce 2016 neproměnila užší nominaci za roli Marthy v inscenaci *Kdo se bojí Virginie Woolfové?* v režii Petra Novotného. Letos to tedy bohužel znovu „neklapne“, ale i širší nominace je ohromným úspěchem. Gratulujeme!

RaS

← J. JANOUŠKOVÁ V KOMEDII **TŘÍKRÁT ŽIVOT**,
FOTO I. MIČKAL

MIMOŘÁDNÉ ABONENTNÍ CYKLY

Vedle klasického či seniorského předplatného v tomto roce znovu otevíráme i **VÝBĚROVÝ ABONENTNÍ CYKLUS** (sk. G), který nabízí čtyři tituly z repertoáru Městského divadla. Hracími dny pro toto speciální předplatné jsou buď pátek, nebo sobota, představení začínají vždy v 18.00 hodin. Výběrové abonmá v roce 2018 uvede muzikálovou komedii **Kvítek z horroru**, tanečně-hereckou inscenaci jako průřez dějinami Československa **Tančírna**, proslulé drama vášní **Othello** a brilantní situační komedii ze života **Z postele do postele** – tento divácký hit abonenti uvidí již v sobotu 24. března.

Pokud vám nevyhovují večerní termíny představení, můžete využít **DOPOLEDNÍ PŘEDPLATNÉ** (sk. D), které je určeno především seniorům, ale nejen jim, samozřejmě i všem ostatním zájemcům, kteří by rádi navštěvovali divadlo v dopoledních hodinách. Představení začínají v 10.00 hodin ve všední dny. Abonenti tohoto cyklu během roku zhlédnou pět žánrově rozdílných inscenací – výše zmiňované tituly **Z postele do postele**, **Kvítek z horroru** a **Tančírna**, které doplní milostný thriller **Až na věky** s hostujícím Ladislavem Frejem a působivé zpracování Raisova románu **Kalibův zločin**. Podrobnější informace naleznete na webu divadla www.vcd.cz, kde si předplatné můžete i on-line zakoupit nebo objednat.

RaS

P. JANEČKOVÁ A M. NĚMEC V KOMEDII **Z POSTELE DO POSTELE**,
FOTO J. SEJKORA

PERSEUS A MEDÚZA

21. STOLETÍ

Pro poslední scénické čtení této sezóny jsme vybrali jednu z nejnovějších her významného německého dramatika Rolanda Schimmelpfenniga, která měla v Berlíně premiéru v roce 2011 a u nás doposud nebyla uvedena. Výběr to byl tentokrát vskutku bleskový. Když postupně „načítám“ světové dramatické novinky, dělám si dvě až tři (elektronické) hromádky – na jednu odkládám ty, které mě nezaujmu nebo se nedají realizovat, na další takové, ke kterým se třeba ještě někdy vrátím, a na poslední (bohužel nejmenší hromádku) ty nejlepší, o kterých doufám, že našemu cyklu INprojektů budou jednou sloužit. Hra Čtyři světové strany se v té poslední hromádce moc dlouho „neohrála“. Naposledy jsme o ní mluvily s Kashou Jandáčkovou, režisérkou a autorkou textu posledního scénického čtení. Když jsem ji tedy „jako dalším v pořadí“ nabídl režisérovi NORBERTU ZÁVODSKÉMU, připravena absolvovat obvyklé společné uvažování nad titulem, které často zahrnuje diskusi nad desítkami současných textů, velmi mě překvapilo, když okamžitě souhlasil s první nabídkou. A tak jsem moc ráda, že můžeme náš cyklus scénických čtení doplnit o tak kvalitní, výrazně poetický text s důmyslnou dramatickou stavbou, který je současný i mytický zároveň, jelikož novodobou antickou tragédií nepíší světoví dramatici každý den.

S Norbertem, studentem posledního ročníku magisterského studia režie na Katedře činoherního divadla DAMU, jsme si povídali na začátku února, tedy téměř dva měsíce před zahajovací zkouškou. Náš rozhovor budí opět pozvánkou pro všechny, které zajímá současná světová dramatika a svěží mladistvá režie. Po představení opět následuje diskuse s tvůrčím týmem, které se zúčastní i překladatel hry, dramaturg a současný ředitel pražského Divadla Na zábradlí Petr Štědroň.

Když jsem se před tebou zmínila o Schimmelpfennigově hře Čtyři světové strany, dozvěděla jsem se, že je to vlastně tvoje „srdcovka“. Proč? Kdy a jak jsi hru objevil?

To byl první rok mého studia na DAMU, takže 2014. Společně s jedním studentem scénografie jsme měli chuť dělat něco i mimo školu. Četli jsme kvanta a kvanta her, povídek, románů, ale stále jsme nemohli najít něco, na čem bychom se oba shodli. Pak se mi do rukou dostal text Čtyři světové strany a musím říct, že oba jsme byli nadšení. Nedokázali jsme mluvit o ničem jiném. Pamatuju si, jak jsme si během léta udělali výlet

k přehradě Olešná ve Frýdku-Místku (tam žije má rodina) a na tamní louce rozebírali text. Na každé stránce jsme objevili něco, třeba jen repliku, která spustila hodinu všemožných interpretací a asociací. Nešlo to zastavit. Byli jsme teprve na desáté stránce, když nám došlo, že sedíme už v naprosté tmě. Dodnes si to vybavuju. Něco tak intenzivního jsem v divadle od té doby nezažil. Opravdu nádherný text. Nerozluštitelný rébus!

Vznikla tehdy i nějaká režijní koncepce nebo konkrétní představa o budoucí inscenaci?

Přiznám se, že slovo koncept, respektive koncepce, nemám rád.

Nejsem typ člověka, který sedí doma a připravuje si náčrtky s rozestavením osob a podobně. Mám rád asociční přístup k látce, baví mě nechat se tou hrou zavést na neznámá místa, klidně tam zabloudit, hledat pak cesty ven. Takže moje první představa realizace byla taková, že jsem měl jen jeden konkrétní obraz v hlavě. Nic víc. Chtěl jsem, aby celá hra začínala v mlze. Všechny ty postavy, jejich příběhy jsou na začátku ztracené, zamlžené, jako kdyby nic nebylo jasné a myvné, všechno je rozostřené a my sledujeme postupné zaostřování, které pro někoho musí skončit tragicky. Musí.

Jak se po těch několika letech změnilo tvoje uvažování o inscenaci? Také s nezbytným přihlédnutím k tomu, že půjde o scénické čtení? Máš s tímto žánrem nějaké zkušenosti?

Nemám za sebou velké množství scénických čtení. O to více se těším na to naše. Hru jsem od roku 2014 nečetl, až teď, když jsi mě oslovila s nabídkou spolupráce. Spoustu věcí už vidím jinak. Ale prvotní pocit po dočtení (a taky ta mlha!) zůstal stejný. Navíc formát scénických čtení je nastaven tak, že vše musí proběhnout rychle, impulzivně, je to takový okamžitý výdej, což si myslím, že textu bude sloužit. Dál nevím nic. Zkrátka ideální začátek!

Ani o scénickém řešení – scénografii?

Scénografie? Určitě nebude bílá, určitě tam nebudou platformy, praktikáblý, nic hranatého tam nechci! Čtyři světové strany, zní to sice geometricky, ale od začátku cítím, že ta hra je oblá.

INprojekt

Aktuálně máš za sebou premiéru vlastní adaptace Bergmanovy filmové povídky Šepoty a výkřiky v DISKu, předtím jsi tamtéž dramatisoval a režíroval Dostojevského Běsi. Baví tě adaptace původně „nedivadelních“ látek?

Baví, ale chci od dramatisování pauzu. Nutně! Celý ten proces vyžaduje šíleně moc času a energie. Nezbyvá pak tolik na samotné zkoušení. Bohužel se však nestává často, že by mě zaujal nějaký současný text. Naposled mi brnění v mozku způsobil snad jen Peter Handke a jeho Die Unschildigen, ich und die Unbekannte am Rand der Landstrasse. Teď mi došlo, že má dost společného se Čtyřmi světovými stranami. To asi nebude náhoda.

Ale abych se ještě vrátil k těm dramatisacím. Rozhodně se jim chci nadále věnovat, ale potřebuji mít na to dostatek času. Nedělat nic pod tlakem. A teprve až budu mít pocit, že jsem s výsledkem naprosto spokojený, začnu oslovovat herce a hledat prostory.

Témata tvých posledních inscenací jsou, řekněme, vcelku ponurá. Jaká témata obecně tě v divadle jako tvůrce nejvíce zajímají? Co chceš lidem svými inscenacemi sdělovat?

Ponurá jsou na první přečtení, zhlédnutí. Přítom zrovna Běsi jsou i vcelku vtipným románem. Je tam celá řada absurdních momentů, jiskří to ironií. Je pravda, že my jsme se společně s dramaturgyní Katkou Slezákovou rozhodli akcentovat jiná témata, linie. A Šepoty a výkřiky nejsou v našem podání, na rozdíl od filmu (nic proti filmu, je dech beroucí!), natolik meditativní, zatěžkané, myslím, že je tam řada situací, kdy se divák může lehce pousmát, aby mu ten úsměv vzápětí zamrzl. To mě baví. Takovéto okamžiky! Nejednoznačnosti! A těch témat, co mě zajímají, je celá řada. Zrovna teď mě fascinují vnitřní hranice člověka a to, jak agresivně si je brání.

V jednom rozhovoru z doby, kdy jsi začínal studovat obor režie a dramaturgie na DAMU, jsi řekl, že by ses chtěl vrátit do Frýdku-Místku, kde jsi hrál a později režíroval v několika amatérských souborech. Tehdy jsi měl ambici se po dokončení studií vrátit a založit tam divadelní soubor. Jaké jsou tvé plány teď s odstupem téměř pěti let? Máš i nějaké pracovní nabídky?

Mám chuť se po pěti letech vrátit na Ostravsko. Chodit obřím Mariánským náměstím, věčně prázdným, protože všichni jsou zalezlí v knajpách nebo nákupních centrech. Potkávat staré přátele. Nakupovat v antikvariátu Fiducia. Zkusit se napojit na ostravskou divadelní scénu, která je velmi specifická a netuctová.

Frýdek-Místek беру jako místo, kam ještě nepřišel ten správný čas se vrátit. Třeba se to změní. To město by si ale divadlo zasloužilo! Ale vykládejte to radnici, která má raději akvaparky a dopravu po městě zdarma. Jo a ty nabídky, nějaké se rýsují, ale zatím nemůžu mluvit konkrétněji. No vidíš, a to mi naši vedoucí ročníku – profesorka Daria Ullrichová s režisérem Janem Nebeským – vždy říkali, že divadlo je o konkrétnostech.

AnH

SPONZOR POŘADU:

TriloByte[®]
STATISTICAL
SOFTWARE

KUNĚTICKÁ HORA

JIŽ LÁKÁ NA LETNÍ PŘEDSTAVENÍ

Při pohledu z okna mnohé z nás pravděpodobně ještě nenapadne shánět místa na divadelní představení pod širým nebem, jenomže až přijdou slunné dny s teplými nocemi, může být na koupi vstupenek už pozdě. Vyprodat rozměrný amfiteátr na vyhlídce Kunětické hory nebývá až tak snadné, proto jsme **předprodej vstupenek na letošní květnové, červnové i červencové večery pod hvězdami již spustili**. A k naší velké radosti je o ně opět obrovský zájem! Proto připomínáme, abyste si přišli vybrat včas...

Letos se do magického prostoru pod hradem navrábí veleúspěšná pohádková inscenace pro celou rodinu **KRÁSKA A ZVÍŘE** s Veronikou Čermák Mackovou a Josefem Láskou v titulních rolích. Režisér Petr Novotný si k inscenování Hrubínova básnického zpracování starofrancouzské pohádky přizval Michala Hružu, jenž do hry složil scénickou hudbu a napsal písně, které sám i nazpíval a které jsme při příležitosti premiéry vydali na CD. O úspěchu naší „Krásky“ svědčí **dvojnásobné vítězství v divácké anketě o nejoblíbenější inscenaci roku** (za předloňský i loňský rok), vloni se navíc stala i nejnávštěvovanějším

titulem Východočeského divadla, během roku 2017 ji zhlédlo 13 752 diváků! Kunětická hora ji v létě nabídne **24., 25., 26. a 31. května a 1. a 2. června** tradičně od 20.30 hodin.

V pohádkovém duchu se ponese i letošní novinka na Kunětické hoře. Režisér Marián Pecko zde na konci sezóny nastuduje bláznivou veselohru **KRÁL JELENEM** slavného barokního komediografa Carla Gozziho, mladšího soupevníka Carla Goldoniho. Těšit se můžete na komedii o důvěřivém a naivním králi, jeho zlotřilém ministroví, ale také o velikém mágovi a astrologovi, jenž se promění v papouška... Zárukou skvělé zábavy je nejen jméno režiséra, mimořádně humorné situace a exotický námět, ale v neposlední řadě i obsazení hlavních rolí, které ztvární Milan Němec a Ladislav Špíner. Premiéry jsou naplánovány na **16. a 17. června**, reprízy pak na **22., 23., 24., 29. a 30. června a 1. července** rovněž od 20.30 hodin.

Kouzelné večery na hradní vyhlídce jsou svou jedinečnou atmosférou zcela výjimečné a neopakovatelné, přijďte si je s námi užít. RaS

POHLED NA SCÉNU DIVÁCKÉHO HITU **KRÁSKA A ZVÍŘE**, FOTO J. FAUKNER

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO SI PŘIPOMENE SVĚTOVÝ DEN DIVADLA

V roce 1962 na popud Mezinárodního divadelního ústavu vyhlásilo UNESCO **27. březen** (den zahájení přehlídky Divadlo národů v Paříži) jako **Světový den divadla**. Jeho smyslem a cílem je vést divadelníky na jevištích i obecnstvo v sálech k zamyšlení nad posláním a úlohou divadla a vyjádřit solidaritu divadelníků celého světa.

Při této příležitosti je každoročně vyzývána některá z významných osobností ze světa kultury, aby se podělila o své úvahy o divadle. Vzniklý text známý jako tzv. **Mezinárodní poselství** se poté překládá do více než 20 jazyků a 27. března předčítá pro desítky tisíc diváků před představeními v divadlech na celém světě. Provolání již sepsali např. Jean Cocteau, Arthur Miller, Laurence Olivier, Eugène Ionesco, Peter Brook, Richard Burton, Edward Albee a v roce 1994 i Václav Havel. Letos v roce

70. výročí založení Mezinárodního divadelního ústavu bude autorů poselství více – za každý kontinent jeden, konkrétně za Evropu to bude anglický herec, spisovatel, dramatik a režisér **Simon McBurney**, který v roce 1983 spoluzaložil společnost Complicité.

Dnu divadla předchází **Světový den divadla pro děti a mládež**, který se slaví **20. března**. Východočeské divadlo se k oslavám samozřejmě připojí a 27. března před představením Rasputina si svátek všech divadelníků i milovníků divadla také připomene. RaS

DRAMATIK, HEREČKA A REŽISÉR S. MCBURNEY

Když němé tuáře promlouvají

Jelikož všechna zvířátka našich herců a členů uměleckého souboru už promluvila, po více než roce a půl se loučíme s naší mazlíčkovskou rubrikou. Poslední slovo má nyní Amy Krysaříková JINDRY JANOUSKOVÉ a PETRA DOHNALÁ.

AnH

AMY: NEJŠTĚTNĚJŠÍ JSEM, KDYŽ MĚ NĚKDO CHOVÁ A HLADÍ. TAKŽE KDYBYSTE MĚ HLEDALI, JSEM VŽDY NA KLÍNE.

Otázky Marcela Prousta

S Proustovým dotazníkem se statečně popral i ZDENĚK RUMPÍK, herec až za hrob a „nimrod“ tělem i duší, ten, jenž zásobuje divadlo nejen zvěřinou, ale i mladými talenty ze svého Mladého divadelního studia LAIK. **AnH**

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?
Dá se s nimi jít i na pivo.

Pro které chyby máš největší pochopení?
Pro lidské.

Kde bys nejraději žil?
V lesích na kraji jezera.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?
James Bond.

A hrdinkou?
Mata Hari.

Jaká je tvá oblíbená činnost?
Myslivost.

Z čeho máš největší strach?
Z nemoci a osamění.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíce vadí?
Emoce.

Jakou vlastnost nejvíc odsuzuješ u druhých?
Sebestřednost.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?
Ale to přece neexistuje!

Jak bys chtěl zemřít?
Na jevišti.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Tolerance.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Dobří lékaři.

Jakou historickou osobnost nejvíc obdivuješ?
Winston Churchill.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel?
Wolfgang Amadeus Mozart.

A spisovatel?
Scott Mariani.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?
Bažant a na talíři.

Nejoblíbenější barva a květina?
Zelená a orchidea.

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?
Nejsem narcis.

Kdybys nebyl sám sebou, kým bys chtěl být?
Fořtem.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?
Ztráta dítěte.

Co ti vadí ze všeho nejvíce?
Arogance.

Jaká jsou tvá oblíbená jména?
Hana, Daniel, Dominik, Lucie, Antonín, David, Magdalena, Matěj.

S P. KOSTKOU V JISTĚ, PANE MINISTŘE, FOTO J. VOSTÁŘEK

Jaký je momentální stav tvé myslí?

Nirvána.

Nejodpudivější historická postava?

Joseph Goebbels – mozek fašistické ideologie.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Zvěřina v jakémkoliv úpravě, bílé víno.

Čeho si nejvíc ceníš u mužů?

Chlapáctví.

A u žen?

Ženskosti.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?

Povinná školní docházka za Marie Terezie.

Jaké je tvoje životní motto?

„Člověk se mýlí, dělá chyby, ale chyba ho ještě nemusí zničit, když je dost moudrý, aby se zastavil.“ (Sofokles)

S. J. LONDŘUŠKOU V KRÁŠCE A ZVÍŘETI, FOTO J. FAUKNER

S. J. KALUŽNÝM V RASPUTINŮVI, FOTO J. FAUKNER

SHREK

ZAZPÍVÁ POPRVÉ V PARDUBICÍCH!

Téměř před rokem jsme vás informovali o přípravách rodinného muzikálu **SHREK**, jenž se díky Východočeskému divadlu, které zakoupilo práva k uvádění tohoto celosvětově úspěšného titulu, již brzy objeví na českých divadelních prknech, potažmo stadionech.

Muzikál se po slavnostních premiérách ve Východočeském divadle představí na turné po celé republice, které odstartuje 21. dubna v pražské Tipsport Areně, a následně i v divadle Hybernia.

Pardubické uvedení je naplánováno na víkend **14. a 15. dubna**, kdy vzhledem k rozměrnosti scény diváci uvidí upravenou komornější verzi (nikoli původně avizovanou koncertní verzi!) muzikálového hitu pro celou rodinu. Diváci tedy nebudou ochuzeni o množství originálních kostýmů ani o nápadité kulisy, které vytvářely naše dekorační dílny a krejčovna. K vidění budou také pohádkové masky z dílny **Davida Šestáka**, jehož můžete znát z pořadu Tvoje tvář má známý hlas, či dračice v nadpřirozené velikosti, která bude jednou z nejdražších loutek na české muzikálové scéně. Show slibuje velkolepou podívanou plnou zábavy a kouzelnických efektů, které uchvátí všechny věkové kategorie. **Vstupenky na tato dvě výjimečná představení budou v prodeji od 1. března buď v předprodeji divadla, či on-line na webu www.vcd.cz.**

Děj muzikálu vychází z prvního dílu filmové série o Shrekovi. Kromě dobráckého zlobra Shreka (**Jiří Zonyga** nebo **Radim Schwab**) a Fiony (**Ivana Jirešová** nebo **Radka Pavlovčinová**) vystoupí i další známé postavy, jako jsou například upovídaný Osel, záluďný Lord Farquaad, Perníček, zamilovaná Dračice, Pinocchio či Tři prasátka. Hudební čísla doprovází šestnáctičlenný živý orchestr pod vedením **Františka Štěrbáka**.

Autorem libreta a neuvěřitelně vtipných textů písní, kterých muzikál podle populárního animovaného filmu společnosti DreamWorks nabídne hned dvacet,

je **David Lindsay-Abaire**, chytlivá hudba je z dílny **Jeanine Tesori**. Překladu pro českou produkci se chopil **Martin Fahrner**, bývalý dramaturg našeho divadla, který muzikál i objevil. Režie se ujal **Roman Štolpa**, v Pardubicích známý svými režii divácky oblíbených muzikálů Sugar a Donaha!

Rodinný komediální muzikál v originále **Shrek the Musical** měl premiéru v roce 2008 na newyorské Broadwayi, odkud se velmi rychle rozšířil na jeviště po celém světě, hrál se nejen v Severní a Jižní Americe, ale i v Evropě a Asii. Legendární broadwayské provedení pod režijní taktovkou Jasona Moorea bylo navrženo na osm cen Tony, včetně hlavní ceny pro nejlepší muzikál. Nakonec proměnilo jedinou nominaci – za nejlepší kostýmy. Avšak vzápětí při udílení cen Drama Desk Award muzikál získal hned tři ocenění, mimo jiné za herecký výkon Briana d'Arcy Jamese, jenž ztvárnil Shreka.

RaS

JIŘÍ ŠINDLER VE FOYER

Toužebně očekávané jaro a s ním i návrat slunečných dnů přivítáme v divadelní galerii ve foyer **výstavou obrazů Jiřího Šindlera**, která bude slavnostně zahájena v sobotu 10. března před premiérou Tančírny. Působivá díla malíře, jenž k nám zavítal ze sousedního Hradce Králové, si zde můžete prohlédnout do počátku dubna, kdy je vystřídají obrazy pardubické výtvarnice Jitky Příšové – Slavíkové.

JIŘÍ ŠINDLER se narodil 4. března 1938 v Brně a je absolventem Vyšší pedagogické školy, obor výtvarná výchova – čeština. Od roku 1961 však žije v Hradci Králové, kde nejprve učil, později pracoval jako výtvarník v Krajské galerii a Okresním kulturním středisku. Od roku 1977 až do dneška už působí na „volné noze“ jako malíř a grafik.

„Mám svůj svět, do kterého si nedám mluvit, ale rád v něm vítám každého, kdo třeba cítí, že v tom ostatním světě něco chybí, třeba i to ticho... Neprovokuji, nešokuji, takže jsem vlastně staromódní. Ale jsem staromódní uvědoměle,“ říká dnes o sobě.

Tvorba Jiřího Šindlera se vyvíjela tak jako on sám. První léta jeho výtvarné činnosti se nesla ve znamení hledání a zkoušení. Zpočátku převládala abstrakce, experimentoval s barvou i formou. V názvech i obsahu zaznívaly pocity odcizení, úzkosti – často

se nechával inspirovat básněmi E. A. Poea. Nebo se naopak vracel do utěšujících krajin dětství.

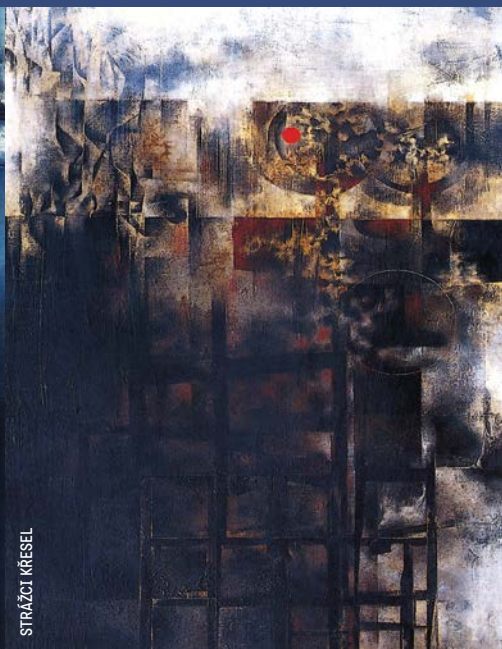
V 60. letech se v jeho díle objevila stylizace tvarů a výrazná plošnost. Redukuje prostor do geometrických ploch, z nichž vystupují plastické struktury. Vzápětí se rodí zcela odlišné obrazy – nefigurální malba, jejíž charakter autor dotváří světelnými efekty, podkladovými emaily či vystupujícími reliéfy, což působí až spirituálně. Častým tématem se stávají zahrady, které skýtají mnohá tajemství umožňující snít, nechybí v nich však ani kus reality – zdi, okna, schody...

V poslední době se Jiří Šindler často věnuje tématu hry. Významy skrývá v šachových partiích, ukazuje symboliku lidských rolí. Zneklidňují ho soudobé civilizační procesy ohrožující člověka i kulturu.

Jiří Šindler je členem Unie výtvarných umělců v Hradci Králové – tvoří v oboru malba, grafika, plastika, mozaika, ex libris, knižní ilustrace i bibliografické listy. V roce 1998 byl oceněn kulturní cenou Hradecká múza. Vystavuje nejen v České republice, ale i v zahraničí, na svém kontě má přes 70 samostatných výstav. Svými obrazy je zastoupen v soukromých sbírkách a galeriích v Anglii, Rakousku, Německu, Švédsku, Švýcarsku, Francii a také na Filipínách. RaS

VELKÁ REKONSTRUKCE

STRAŽCI KŘESEL

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@vcd.cz

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArt

 BARTH

 HAK

 P
CENTRUM

 VCS
KRAJSKÝ ÚSTŘEDNÍ ÚŘAD

 Kávoviny

 era

 Vesna
... dělá domov

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 Dvojka
Český rozhlas

 Country
radio

 RADIO
ČERNÁ HORA

 Informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

 Radio
PRAHA

 BEAT
radio

 88.0
FM

 DUSTV
ZABAVNÉHO CESTOVÁNÍ

 TV

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ BŘEZEN 2018 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. MEJZLÍK A L. MECERODOVÁ, Z POSTELE DO POSTELE, FOTO J. SEJKORA